

## Arrest

nr. 350 498 van 16 juli 2026  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION  
Place de l'Université 16/4  
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 1 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN, *loco* advocaat V. HENRION.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op (...) februari 2002.

1.2. Verzoekster dient op 25 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal) op 15 februari 2024.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 28 augustus 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

*“A. Feitenrelaas*

*U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en geboren te zijn op (...) februari 2002 in Ceel-Boon, in het district Wajid van de provincie Bakool. U bent moslim en lid van de Rahanweyn clan. Omdat uw beide ouders overleden waren, werden u en uw jongere broer opgevoed door uw maternale oom [A. A.] en diens vrouw. U bent niet naar school gegaan maar u ging naar een Koranschool tot vlak voor uw vertrek. U werkte ook in een eetcafé in uw dorp tot enkele weken voor uw vertrek.*

*Toen u in het eetcafé werkte, kwam er iedere dag een lid van Al-Shabaab langs, genaamd [Ab. B.]. Rond november 2019 begon hij u aan te spreken en u te vragen om met hem te trouwen. U weigerde dit telkens. Op een dag in december 2019 bracht hij u naar een gevangenis van Al-Shabaab in het dorp. Omdat hij niet wilde dat geweten was dat hij met u wilde trouwen, beschuldigde hij u ervan te hebben gewerkt tijdens de gebedsuren. Uw maternale oom [A.] kwam u daar dezelfde dag ophalen en bracht u naar huis. U stopte met uw werk in het restaurant maar u bleef wel naar de Koranschool gaan. Twee weken na uw eerste arrestatie wachtte [Ab.] u echter op aan de Koranschool en arresteerde hij u een tweede keer, ditmaal met het excuus dat u niet deftig genoeg was gekleed. Uw oom kwam u ook deze keer na enkele uren ophalen uit de gevangenis. Daarna vertelde u aan uw oom over het huwelijksvoorstel van [Ab.]. Toen hij dit hoorde, besloot uw oom u naar uw maternale tante in Wajid te sturen.*

*Op een vroege ochtend in januari 2020 vertrok u, verborgen bij het melktransport, naar Wajid. U verbleef daar zes dagen bij uw maternale tante. In die periode werd uw oom [A.] gedurende drie dagen gearresteerd door Al-Shabaab. Hij werd vrijgelaten omdat hij beweerde niets over uw vertrek te weten. Uit angst voor Al-Shabaab, zei uw tante dat u niet bij haar kon blijven. U ging dan naar Mogadishu, waar u anderhalve maand verbleef bij een smokkelaar. U reisde nadien naar Turkije, waar u twee weken bleef. Daarna reisde u naar Griekenland, waar u langer dan een jaar verbleef. Toen u in Griekenland was belde u nog met uw maternale tante, die u zei dat uw oom vrij was en dat het ondertussen goed ging met hem. Op 4 juni 2021 diende u in Griekenland een verzoek om internationale bescherming in. Nog voordat u een antwoord ontving reisde u verder naar België, waar u aankwam op 24 augustus 2021. U diende op 25 augustus 2021 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming in.*

*U verklaart in België getrouwd te zijn met een Soedanese man genaamd [J. I. K. R.] (DVZ ...). U hebt met hem een zoontje gekregen, geboren in België op 17 juli 2024.*

*Bij terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door [Ab.]. Ook vreest u dat u opnieuw geïnfibuleerd zou worden.*

*In het kader van uw verzoek legt u een medisch attest opgemaakt op 15 januari 2022 neer waaruit blijkt dat u vrouwelijke genitale verminking type 2 hebt ondergaan. Ook legt u een medisch boekje neer waaruit blijkt dat u zwanger was en een medisch attest opgemaakt op 21 februari 2024 waarin staat dat u zwanger was en de bevalling uitgerekend was op 15 juli 2024. U legt ook de geboorteakte van uw zoontje [M. I. A.] neer.*

#### **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.*

*Wel stelde u bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming dat u graag een tolk zou hebben die Maay Maay spreekt (vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ, 29.09.2021). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werd het persoonlijk onderhoud afgenomen in aanwezigheid van een tolk die het Maay Maay machtig is.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.*

*U slaagde er immers niet in aannemelijk te maken dat een lid van Al-Shabaab u onder druk zette om met hem te huwen.*

*In de eerste plaats legde u enkele opmerkelijke tegenstrijdige verklaringen af in verband met de arrestaties die u zou hebben ondergaan. Wanneer u bij de DVZ gevraagd werd of u ooit gearresteerd bent geweest, stelde u dat u twee keer gearresteerd werd in december 2019 door de man die met u wilde trouwen, en dat u de eerste keer drie dagen, de tweede keer één dag werd vastgehouden (zie vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 29/09/2021, punt 1). Wanneer u daarna gevraagd werd een overzicht te geven van de feiten die hebben geleid tot uw vertrek, verklaarde u opnieuw dat de man u eerst drie dagen en daarna één dag heeft vastgehouden (zie vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 29/09/2021, punt 5). Op het CGVS verklaart u echter dat u daar niet sliep 's nachts, dat u er de eerste keer enkele uren bleef en dat u de tweede keer tot de avond bleef (zie CGVS, p. 17). U bevestigt dat uw oom u beide keren dat u gevangen was genomen dezelfde dag nog kwam ophalen (ibid.). Wanneer u wordt geconfronteerd met uw verklaring bij de DVZ dat u drie dagen in de gevangenis verbleef, stelt u dat u toen hebt gezegd dat u daar niet sliep en dat het uw oom was die drie dagen was vastgehouden (ibid.). Echter had u bij de DVZ nog niets vermeld over de problemen die uw oom gehad zou hebben. Door enkel uw verklaring bij de DVZ te ontkennen, klaart u deze tegenstrijdigheid niet uit. Bij de DVZ werden uw verklaringen immers voorgelezen en hebt u deze verklaringen met uw handtekening bevestigd. Op het CGVS verklaarde u dat uw gehoor bij de DVZ goed verlopen was en had u geen opmerkingen over dat gehoor (zie CGVS, p. 4). Door deze opvallende tegenstrijdigheid wordt de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw arrestaties door Al-Shabaab op losse schroeven gezet.*

*Het CGVS merkt op dat u ook niet consistent bent over de chronologie van de gebeurtenissen tijdens de maanden dat u volgens uw verklaringen werd lastiggevalen door Al-Shabaab lid [Ab. B.]. Bij de DVZ legde u uit wat er gebeurde de beide keren dat u gearresteerd werd. U stelde dat u de tweede keer werd vrijgelaten en dat u sinds dan altijd onder druk stond van die man en dat u dan gestopt bent met uw werk (zie vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 29/09/2021, punt 5). Op het CGVS stelt u daarentegen dat u na de eerste arrestatie al gestopt was met uw werk in het restaurant (zie CGVS, p. 8). Deze inconsistente verklaringen over het moment waarop u stopte met uw werk, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de problemen die u zou hebben gehad met een lid van Al-Shabaab.*

*Ook kan de aanpak van dit Al-Shabaab lid zoals u die schetst niet overtuigen. U stelt dat [Ab.] regelmatig naar het restaurant kwam waar u werkte en dat hij u wilde dwingen om met hem te trouwen maar dat u niet akkoord ging (zie CGVS, p. 8). U stelt ook dat hij u de laatste twee maanden was beginnen aanspreken en dat hij u voordien reeds volgde (zie CGVS, p. 16). U verklaart dat hij bang was van de mensen in het restaurant en dat hij zijn zaken stiekem wilde doen voor zijn imago (zie CGVS, p. 17). Het komt weinig geloofwaardig over dat een lid van Al-Shabaab, de groep die uw dorp controleerde en die nog soms meisjes dwongen met hen te trouwen, zoals blijkt uit uw verklaringen (zie CGVS, p. 18), u maandenlang in het geheim probeerde te overtuigen van het huwelijk omdat hij bang was wat de anderen zouden denken. De tactiek die hij toepaste zoals u verklaart was door u tweemaal vals te beschuldigen en u op te sluiten in hun gevangenis (zie CGVS, p. 8). U verklaart dat hij dit deed om u zwakker te maken en u van gedachten te doen veranderen (zie CGVS, p. 17). Deze tactiek komt echter weinig doordacht over. Wanneer u wordt gevraagd wat hij u zei om u van gedachten te doen veranderen, stelt u enkel dat hij u vroeg waarom u geen eigen huis en kinderen wilde (zie CGVS, p. 17). U haalt geen andere manieren aan waarop hij u trachtte te overtuigen. Zo zou hij bijvoorbeeld nooit uw oom, die u opvoedde, hebben aangesproken om over zijn voorstel te onderhandelen. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan uw dossier), is het gebruikelijk dat een Al-Shabaab lid die met een vrouw wil trouwen, haar vader of voogd hierover aanspreekt. U stelt dat uw oom pas op de hoogte kwam van het huwelijksvoorstel toen u het hem zelf vertelde, pas nadat u thuis kwam na de tweede keer dat u gearresteerd was (zie CGVS, p. 8). Op dat moment zou [Ab.] u al maandenlang hebben lastiggevalen. Uw verklaringen over de aanpak van [Ab.] komen dan ook weinig overtuigend over.*

*Voorts is het merkwaardig te noemen dat u zelf weinig actie ondernam nadat u door Al-Shabaab gevisieerd werd voor een gedwongen huwelijk. Wanneer u wordt gevraagd of u aan andere mensen hebt verteld dat die man u aansprak, stelt u dat u bang was het aan iemand te vertellen omdat u vreesde dat die het aan hem zou doorvertellen (zie CGVS, p. 16). Wel bleef u [Ab.] telkens weigeren (zie CGVS, p. 17). Ook bleef u naar de Koranschool gaan tot vlak voor uw vertrek en ging u nog soms naar het restaurant om eten op te halen voor uw oom (zie CGVS, p. 18). Het is zeer merkwaardig te noemen dat u met niemand sprak over het huwelijksvoorstel van [Ab.], ook al werd u reeds door hem gearresteerd en stopte u door hem met uw werk in het restaurant. Dergelijke passieve houding valt moeilijk te rijmen met de precarie situatie waarin u zich bevond. Bovendien stelt u dat u na uw tweede arrestatie wel aan uw oom vertelde dat die man met u wilde trouwen, en dat hij hier niet slecht op reageerde, integendeel, uw oom besloot hierop om u naar uw tante in Wajid te sturen (zie CGVS, p. 8). Hieruit blijkt niet dat u een vrees diende te hebben om het aan uw oom te vertellen. Uw verklaringen over uw gedragingen tijdens die maanden kunnen dan ook niet overtuigen dat u gevisieerd werd door een lid van Al-Shabaab.*

*Uit de voorgaande tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijkheden volgt dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde problemen met Al-Shabaab.*

*Tenslotte stelt u dat u ook problemen had met uw besnijdenis (zie CGVS, p. 10), en u legt ter ondersteuning een attest van besnijdenis type 2 neer. Het CGVS stelt echter vast dat u hieromtrent geen toekomstige vrees aannemelijk hebt gemaakt. U stelt dat u in België naar een dokter ging omdat u pijnlijke menstruaties had en dat u hiervoor een behandeling kreeg (ibid.). In het door u neergelegde attest staat echter niets te lezen over eventuele fysieke of psychologische ongemakken ten gevolge van de besnijdenis. Er dient dan ook te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen noch uit de door u neergelegde documenten blijkt dat u wegens één van de vijf motieven van artikel 1 A §2 van het Verdrag (ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep, politieke overtuigingen) medische zorg zou worden ontzegd in Somalië of dat het feit dat u daar geen medische zorg kan krijgen, gevolgen voor u zou hebben die vergelijkbaar zijn met vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Voor de beoordeling van medische elementen dient u de geëigende procedure aan te wenden.*

*Daarnaast stelt u dat uw familie u zal vragen om de besnijdenis opnieuw te laten doen als u zou terugkeren (zie CGVS, p. 11). Wanneer u wordt gevraagd om uit te leggen waarom ze u dat zouden vragen, stelt u dat het in Somalië de cultuur is en dat u nu een getrouwde vrouw bent (zie CGVS, p. 11). U voegt hieraan toe dat het niet vaak maar wel soms gebeurt dat een vrouw na de bevalling en na het huwelijk wordt dichtgenaaid (ibid.). Wanneer u wordt gevraagd om welke redenen ze u zouden nakijken of opnieuw zouden besnijden, stelt u dat het bestaat in uw dorp dat een vrouw dichtgenaaid wordt wanneer ze trouwt en een kind krijgt (ibid.). Deze opmerking strookt echter niet met de informatie van het CGVS, toegevoegd aan uw administratief dossier. Uit deze informatie blijkt niet dat er een systematische toepassing is van herinfibulatie tegen de wil van de vrouw in. Herinfibulatie kan gebeuren na een bevalling maar dan meestal op vraag van de vrouw zelf. Uw opmerking klaart niet uit waarom uw lot anders zou zijn dan dat van anderen. U brengt voorts geen enkel ander element aan waaruit blijkt dat u bij terugkeer naar Somalië geïnfibuleerd zou worden (ibid.), en u maakt deze vrees bijgevolg niet concreet aannemelijk.*

*De overige door u neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande appreciatie. Het boekje en het attest van uw zwangerschap tonen aan dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud zo'n vier maanden zwanger was. De geboorteakte van uw zoontje [M.] toont aan dat hij geboren is in België op 17 juli 2024. Wanneer u wordt gevraagd of u een vrees hebt die gelinkt is aan het feit dat u een kind krijgt, stelt u van niet (zie CGVS, p. 11). Het is slechts uw advocaat die op het einde van uw persoonlijk onderhoud aanhaalt dat een terugkeer met kind zonder echtgenoot u verdacht zou maken (zie CGVS, p. 20), een opmerking die niet verder gaat dan een vage en hypothetische bewering. Nadat deze opmerking voor u vertaald wordt en u wordt gevraagd of u hier zelf iets over wil opmerken, stelt u van niet. U haalt dus zelf geen vrees omtrent dit thema aan. U stelt dat u getrouwd bent volgens de islam, dat uw echtgenoot een goede man is en dat hij papieren ontving (zie CVGS, p. 7). In de geboorteakte staat er geen informatie over de vader, noch bracht u zelf achteraf hier nog informatie over aan die een ander licht kan werpen op uw situatie.*

*Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.*

*Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten (...), in rekening genomen.*

*UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van*

de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Bakool te worden beoordeeld.

Bakool wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet en waar het willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Bakool een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Bakool is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Bakool vormt samen met Bay en Lower Shabelle de deelstaat South West. De regio is gelegen in het zuidwesten van Somalië en grenst aan Ethiopië. De controle over het grootste deel van de regio is onduidelijk

of wordt betwist tussen al-Shabaab enerzijds en ATMIS/AMISOM en de Somalische overheid anderzijds. De nationale en internationale strijdkrachten controleren de regionale hoofdstad Xudur, evenals enkele andere belangrijke steden en de grensregio met Ethiopië. Al-Shabaab heeft de controle over de belangrijkste aanvoerroutes in de South West State. De grootste bron van conflict in Bakool is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger, AMISOM/ATMIS, Ethiopië, de Macawiisley-militie en de Ali Qaran-militie.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Bakool in december 2022 492.487 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 98 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (75) en in mindere mate explosions/remote violence (16) en violence against civilians (7). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten. Daarnaast registreert ACLED nog 13 militaire operaties door de Somalische veiligheidsdiensten tegen al-Shabaab, één aanval door ATMIS tegen al-Shabaab en één incident van interclangeweld. De terreurgroep al-Shabaab is ook verantwoordelijk voor de meerderheid van de incidenten onder explosions/remote violence. Het gaat voornamelijk om IED-aanvallen en het gebruik van mortiergranaten tegen het SNA, het Ethiopisch leger en de Ethiopische ATMIS-troepen. Het geweld tegen burgers (violence against civilians) zijn gerichte moorden door al-Shabaab, onder andere op verdenking van spionage, of het zijn van een SNA-soldaat. ACLED noteert in totaal 483 dodelijke slachtoffers in de regio Bakool door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 438 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en al-Shabaab-strijders die omkomen tijdens antiterreuroperaties. Het grootste aantal slachtoffers valt op 17 september 2023 wanneer al-Shabaab een bomautoaanslag pleegt op een ATMIS-konvooi in de buurt van het dorp Bocco (Rab Dhuure) waarbij een zwaar vuurgevecht ontstaat. ACLED noteert geen burgerdoden door dit geweld in deze regio. Ook voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED onder de 38 dodelijke slachtoffers, geen burgerdoden. Onder de categorie violence against civilians worden 7 burgerdoden geteld. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte ontvluchtten en in een minderheid conflict/onveiligheid, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Bakool sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Bakool in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Bakool een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bakool. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## 2. Het verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen (hierna: het vluchtelingenverdrag), de (oude) artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest) en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster gaat vooreerst in op haar vluchtrelaas en betwist de motivering van de commissaris-generaal. Ze stelt dat de tegenstrijdigheden op de DVZ en tijdens het persoonlijk onderhoud te wijten zijn aan het feit dat

er op de DVZ geen tolk Maay Maay was maar wel een tolk Somali. Ze merkte daardoor niet op dat haar verklaringen onjuist werden begrepen. Ze werd op de DVZ wel gehoord met behulp van een tolk Maay Maay. Ze stelt verder dat ze nooit voor langer dan enkele uren werd opgesloten. Haar oom werd voor drie dagen opgesloten. Ze kon verder niet uitweiden over de problemen van haar oom omdat ze werd teruggefloten en zich moest beperken tot de essentie. Betreffende de chronologie van de gebeurtenissen stelt ze dat ze niet juist werd begrepen op de DVZ. Ze stelt te zijn gestopt met haar werk na haar eerste arrestatie. Ze stelt vervolgens dat ze constant onder druk werd gezet door dit lid van Al-Shabaab en dat ze na haar arrestatie stopte met werken en niet langer naar school ging. Toen zij onderweg was naar de Koranschool werd zij een tweede maal gearresteerd. Ze lichtte enkel haar oom in en voor de rest niemand. Ze stelt hierover dat ze dit niet deed omdat mensen anders over haar zouden zeggen dat ze klaagt en dat ze weigert te trouwen met een lid van Al-Shabaab. Ze wenst te verduidelijken dat het lid van Al-Shabaab dat met haar wou trouwen reeds drie vrouwen had. Ze weet niet waarom Ab. haar twee keer arresteerde maar opnieuw liet gaan.

Ze verwijst vervolgens naar en citeert uit algemene informatie met betrekking tot haar vrouwelijke genitale verminking (hierna: VGV). Ze brengt ook naar voor dat haar verblijf in Europa een bijkomende vrees vormt in het geval van terugkeer naar Somalië. Deze vrees werd door de commissaris-generaal niet geanalyseerd. Ze meent bij een terugkeer naar Somalië niet over een netwerk te beschikken. Ze brengt naar voor een echtgenoot en kind te hebben in België. Deze werkt in België en huurt een eigen appartement. Dankzij zijn integratie verloopt ook de integratie van verzoekster in de samenleving vlotter. Ze verwijst eveneens naar verschillende rapporten met betrekking tot de veiligheidssituatie in haar regio van herkomst.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar het statuut van vluchteling toe te kennen, in ondergeschikte orde vraagt ze de bestreden beslissing te hervormen en haar het statuut van subsidiair beschermde toe te kennen.

### 3. De aanvullende nota's

3.1. De commissaris-generaal maakt op 20 mei 2026, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over, waarin hij volgende rapporten voegt:

- “*UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*” van september 2022;
- “*EUAA Country Guidance: Somalia*” van oktober 2025;
- “*EUAA Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*” van mei 2025;
- “*EUAA Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security and humanitarian developments*” van 13 augustus 2025;
- “*COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie*” van 25 maart 2025;
- “*COI Focus Somalië Vrouwelijke Genitale Verminking (GVG)*” van 20 februari 2025;
- “*LIFOS, Migrationsverket (Swedish Migration Agency), Country of Origin Information Somalia, Female Genital Mutilation (version 2.0) – Translation*” van 13 mei 2025.

3.2. Tijdens de terechtzitting van 21 mei 2026, legt verzoekster, overeenkomstig oud artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer. In deze aanvullende nota brengt ze bijkomende informatie bij met betrekking tot de veiligheidssituatie in Somalië. Ze brengt ook een geboortecertificaat bij van haar kind en een attest van erkenning door haar echtgenoot R.J.I.K..

### 4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekende partij kennis heeft van de motieven van de bestreden

beslissing, aangezien zij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoekende partij op de motieven uit, houdt in dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

## 5. De beoordeling

### 5.1. De beoordeling in het licht van de vluchtelingenstatus

5.1.1. Verzoekster verklaart dat ze in Somalië werd lastig gevallen door een lid van Al-Shabaab. Dit lid van Al-Shabaab vroeg haar om met hem te trouwen. Ze weigerde dit echter telkens. Op een dag arresteerde hij verzoekster en bracht hij haar naar de gevangenis. Ze stelt dezelfde dag te zijn vrijgelaten. Twee weken naar haar arrestatie werd ze opnieuw opgepakt en arresteerde hij haar een tweede keer. Haar oom kwam haar enkele uren laten weer ophalen. Ze lichtte haar oom in over de huwelijksaanzoeken, waarop deze besloot haar naar haar maternale tante te sturen. Na haar vertrek werd haar oom drie dagen opgesloten en daarna vrijgelaten, omdat hij verklaarde niets over haar vertrek te weten. Ze kon niet bij haar tante verblijven, waarop ze Somalië verliet.

Bij een terugkeer naar Somalië vreest ze gedood te worden door de man die haar huwelijksvoorstellen deed. Ze vreest eveneens een herinfibulatie te moeten ondergaan.

Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van verzoekster wordt verwezen naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoekster.

5.1.2. De commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissing dat er geen geloof kan worden gehecht aan het relaas waarop verzoekster haar vrees baseert. Na een zorgvuldige analyse van het rechtsplegingsdossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas, op grond van de volgende overwegingen:

- verzoekster legt tegenstrijdige verklaringen af in verband met de arrestaties die ze zou hebben ondergaan in Somalië, waarbij (i) zij op de DVZ verklaart dat zij de eerste keer drie dagen werd gevangengehouden en de tweede keer één dag, maar tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt dat zij de eerste keer slechts enkele uren werd gevangengehouden en de tweede keer tot de avond en (ii) zij tijdens haar gehoor op de DVZ geen melding heeft gemaakt van de problemen van haar oom;
- verzoekster legt tegenstrijdige verklaringen af over de chronologie van de gebeurtenissen, waarbij zij op de DVZ stelt dat ze gestopt is met haar werk na de tweede arrestatie en tijdens het persoonlijk onderhoud stelt dat ze na haar eerste arrestatie reeds gestopt was met haar werk;
- verzoeksters verklaringen betreffende de aanpak van het lid van Al-Shabaab kunnen niet overtuigen, omdat (i) het weinig geloofwaardig overkomt dat een lid van Al-Shabaab, een groep die het dorp controleerde en nog andere meisjes dwong om te trouwen, haar maandenlang in het geheim probeerde te overtuigen van het huwelijk omdat hij bang was wat de anderen zouden denken, (ii) de tactiek die hij gebruikte, namelijk haar twee keer vals beschuldigen, weinig doordacht overkomt en (iii) het opmerkelijk is dat hij nooit haar oom heeft aangesproken omdat volgens de algemene landeninformatie blijkt dat het gebruikelijk is dat als een lid van Al-Shabaab met een vrouw wil trouwen, hij haar vader of mannelijke voogd hierover aanspreekt;
- het merkwaardig is dat verzoekster zelf niet veel actie ondernam nadat ze door Al-Shabaab gevisieerd werd voor een gedwongen huwelijk, waar zij initieel niemand op de hoogte stelde van deze verzoeken.

5.1.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoekster hiertoe in gebreke blijft.

5.1.4. Met betrekking tot haar tegenstrijdige verklaringen op de DVZ brengt verzoekster naar voor dat ze op de DVZ werd gehoord door een tolk Somali en niet door een tolk die het Maay Maay sprak. Ze stelt dat haar verklaringen nadien werden voorgelezen in het Somali, waardoor ze zich te hard diende te concentreren om de taal te begrijpen en ze daarom niet altijd juist werden begrepen. Dit betoog kan echter niet als verklaring dienen om te verklaren waarom verzoekster tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd op de DVZ en tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. De Raad merkt hierbij op dat verzoekster bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS werd gevraagd hoe het gehoor op DVZ ging, of er problemen waren, of ze de tolk goed verstond en of ze opmerkingen had (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p.4).

Verzoekster antwoordt hierop dat er geen problemen waren op de DVZ, dat ze de tolk goed verstond, dat ze alle vragen heeft beantwoord en dat ze geen opmerkingen heeft (NPO, p.4). Hieruit blijkt aldus dat verzoekster de tolk weldegelijk begreep en ze in de mogelijkheid was om juiste, correcte en eenduidige verklaringen af te leggen. Door in het verzoekschrift louter te verklaren dat ze niet in staat was om de tolk te begrijpen, kan ze geen afbreuk doen aan deze verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. De Raad stipt in deze ook aan dat ter terechtzitting tevens een tolk Somali in plaats van Maay Maay aanwezig was, waarbij verzoekster uitdrukkelijk verklaarde dat zij deze tolk goed begreep. Door in het verzoekschrift verder louter haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderzoek te bevestigen, maakt ze deze niet aannemelijk, noch kan dit vergoelijken dat ze tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd voor de verschillende asielinstanties. Verzoekster voegt hier aan toe dat ze op de DVZ niet kon uitweiden over de problemen met haar oom, omdat ze tijdens haar gehoor op de DVZ meteen werd teruggesloten en gevraagd werd zich te beperken tot de essentie of op haar eigen problemen. In de eerste plaats dient te worden vastgesteld dat dit slechts een blote bewering is, die op geen enkele manier wordt gestaafd of steun vindt in het administratief dossier. Ten tweede herhaalt de Raad dat verzoekster bij aanvang van haar persoonlijk onderhoud heeft verklaard dat ze geen opmerkingen had bij haar gehoor bij de DVZ. Indien zij niet in de mogelijkheid werd gelaten om de problemen van haar oom kenbaar te maken, kon worden verwacht van verzoekster dat ze dit had aangebracht op het persoonlijk onderhoud wanneer zij werd bevraagd over het verloop van het gehoor op de DVZ.

5.1.5. Met betrekking tot de chronologie van haar verklaringen, namelijk wanneer ze is gestopt met werken in het restaurant, verwijst ze opnieuw naar de vertaalproblemen op de DVZ. Het volstaat in deze om naar hetgeen hierboven reeds werd uiteengezet te verwijzen, waar werd besloten dat verzoekster niet dienstig naar de vertaalproblemen kan verwijzen als verantwoording voor de vaststellingen in de bestreden beslissing. Verder stelt zij opnieuw dat haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud correct waren. Dit betoog kan geen verklaring bieden voor het afleggen van eerder foutieve verklaringen, noch kan het de motivering van de commissaris-generaal in een ander daglicht zetten.

5.1.6. Met betrekking tot de weinig geloofwaardige aanpak van het lid van Al-Shabaab, dat met haar wilde trouwen en het gebrek van actie van verzoekster, brengt verzoekster naar voor dat Ab. haar overal onder druk zette, dat zij niemand anders inlichtte over haar problemen omdat zij vreesde dat zij nog meer problemen zou krijgen en dat zij niet weet waarom Ab. haar telkens liet gaan. Met deze verklaringen slaagt verzoekster er echter niet in om de motivering van de commissaris-generaal in een ander daglicht te stellen. Het feit dat Ab. haar overal onder druk zette kan immers niet verklaren waarom dit lid van Al-Shabaab haar al die tijd in het geheim onder druk zette, ook al was hij lid van Al-Shabaab, een groepering die de controle had over het dorp en reeds in het verleden meisjes gedwongen huwde. Haar betoog dat ze deze problemen aan niemand kenbaar maakte omdat ze vreesde nog meer problemen te krijgen, kan niet overtuigen. Hiermee stelde zij zich nodeeloos bloot aan het risico om opnieuw te worden gearresteerd of uiteindelijk te worden meegenomen door Ab. en aan hem te worden uitgehuwelijkt. Dat zij niet eerder bescherming of voorzorgsmaatregelen trachtte te bekomen bij haar oom, kan niet overtuigen. Waar ze stelt dat Ab. reeds drie vrouwen had, is het niet duidelijk in welke mate dit betoog de motivering van de commissaris-generaal in een ander daglicht moet stellen. Door tenslotte louter te stellen dat ze niet weet waarom Ab. haar steeds vrijliet en dat van haar niet kan verwacht worden dat ze dit weet, kan ze geen afbreuk doen aan de motivering van de commissaris-generaal dat het handelen van Ab. eerder niet-geloofwaardig is. Haar betoog slaagt er niet in om deze problemen in een ander daglicht te stellen. In deze wijst de Raad erop de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu*. Noch de commissaris-generaal noch de Raad bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan verzoekster toe om de feiten die zij aanhaalt en waarop zij haar vrees voor vervolging steunt *in concreto* aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden, waartoe zij evenwel in gebreke blijft.

5.1.7. Gelet op de bovenstaande elementen slaagt verzoekster er niet in om de motivering van de commissaris-generaal met concrete elementen in een ander daglicht te stellen. Ze kan dan ook niet aannemelijk maken dat ze werd geconfronteerd met een eis van een lid van Al-Shabaab om met haar te huwen en daardoor problemen ondervond. De motivering van de commissaris-generaal hieromtrent wordt dan ook overgenomen, omdat deze pertinent en juist is wanneer die stelt: “ *U slaagde er immers niet in aannemelijk te maken dat een lid van Al-Shabaab u onder druk zette om met hem te huwen.*

*In de eerste plaats legde u enkele opmerkelijke tegenstrijdige verklaringen af in verband met de arrestaties die u zou hebben ondergaan. Wanneer u bij de DVZ gevraagd werd of u ooit gearresteerd bent geweest, stelde u dat u twee keer gearresteerd werd in december 2019 door de man die met u wilde trouwen, en dat u de eerste keer drie dagen, de tweede keer één dag werd vastgehouden (zie vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 29/09/2021, punt 1). Wanneer u daarna gevraagd werd een overzicht te geven van de feiten die hebben geleid tot uw vertrek, verklaarde u opnieuw dat de man u eerst drie dagen en daarna één dag heeft vastgehouden (zie vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 29/09/2021, punt 5). Op het CGVS verklaart u echter dat u*

daar niet sliep 's nachts, dat u er de eerste keer enkele uren bleef en dat u de tweede keer tot de avond bleef (zie CGVS, p. 17). U bevestigt dat uw oom u beide keren dat u gevangen was genomen dezelfde dag nog kwam ophalen (ibid.). Wanneer u wordt geconfronteerd met uw verklaring bij de DVZ dat u drie dagen in de gevangenis verbleef, stelt u dat u toen hebt gezegd dat u daar niet sliep en dat het uw oom was die drie dagen was vastgehouden (ibid.). Echter had u bij de DVZ nog niets vermeld over de problemen die uw oom gehad zou hebben. Door enkel uw verklaring bij de DVZ te ontkennen, klaart u deze tegenstrijdigheid niet uit. Bij de DVZ werden uw verklaringen immers voorgelezen en hebt u deze verklaringen met uw handtekening bevestigd. Op het CGVS verklaarde u dat uw gehoor bij de DVZ goed verlopen was en had u geen opmerkingen over dat gehoor (zie CGVS, p. 4). Door deze opvallende tegenstrijdigheid wordt de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw arrestaties door Al-Shabaab op losse schroeven gezet.

Het CGVS merkt op dat u ook niet consistent bent over de chronologie van de gebeurtenissen tijdens de maanden dat u volgens uw verklaringen werd lastiggevalen door Al-Shabaab lid [Ab. B.]. Bij de DVZ legde u uit wat er gebeurde de beide keren dat u gearresteerd werd. U stelde dat u de tweede keer werd vrijgelaten en dat u sinds dan altijd onder druk stond van die man en dat u dan gestopt bent met uw werk (zie vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 29/09/2021, punt 5). Op het CGVS stelt u daarentegen dat u na de eerste arrestatie al gestopt was met uw werk in het restaurant (zie CGVS, p. 8). Deze inconsistente verklaringen over het moment waarop u stopte met uw werk, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de problemen die u zou hebben gehad met een lid van Al-Shabaab.

Ook kan de aanpak van dit Al-Shabaab lid zoals u die schetst niet overtuigen. U stelt dat [Ab.] regelmatig naar het restaurant kwam waar u werkte en dat hij u wilde dwingen om met hem te trouwen maar dat u niet akkoord ging (zie CGVS, p. 8). U stelt ook dat hij u de laatste twee maanden was beginnen aanspreken en dat hij u voordien reeds volgde (zie CGVS, p. 16). U verklaart dat hij bang was van de mensen in het restaurant en dat hij zijn zaken stiekem wilde doen voor zijn imago (zie CGVS, p. 17). Het komt weinig geloofwaardig over dat een lid van Al-Shabaab, de groep die uw dorp controleerde en die nog soms meisjes dwongen met hen te trouwen, zoals blijkt uit uw verklaringen (zie CGVS, p. 18), u maandenlang in het geheim probeerde te overtuigen van het huwelijk omdat hij bang was wat de anderen zouden denken. De tactiek die hij toepaste zoals u verklaart was door u tweemaal vals te beschuldigen en u op te sluiten in hun gevangenis (zie CGVS, p. 8). U verklaart dat hij dit deed om u zwakker te maken en u van gedachten te doen veranderen (zie CGVS, p. 17). Deze tactiek komt echter weinig doordacht over. Wanneer u wordt gevraagd wat hij u zei om u van gedachten te doen veranderen, stelt u enkel dat hij u vroeg waarom u geen eigen huis en kinderen wilde (zie CGVS, p. 17). U haalt geen andere manieren aan waarop hij u trachtte te overtuigen. Zo zou hij bijvoorbeeld nooit uw oom, die u opvoedde, hebben aangesproken om over zijn voorstel te onderhandelen. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan uw dossier), is het gebruikelijk dat een Al-Shabaab lid die met een vrouw wil trouwen, haar vader of voogd hierover aanspreekt. U stelt dat uw oom pas op de hoogte kwam van het huwelijksvoorstel toen u het hem zelf vertelde, pas nadat u thuis kwam na de tweede keer dat u gearresteerd was (zie CGVS, p. 8). Op dat moment zou [Ab.] u al maandenlang hebben lastiggevalen. Uw verklaringen over de aanpak van [Ab.] komen dan ook weinig overtuigend over.

Voorts is het merkwaardig te noemen dat u zelf weinig actie ondernam nadat u door Al-Shabaab geïnviseerd werd voor een gedwongen huwelijk. Wanneer u wordt gevraagd of u aan andere mensen hebt verteld dat die man u aansprak, stelt u dat u bang was het aan iemand te vertellen omdat u vreesde dat die het aan hem zou doorvertellen (zie CGVS, p. 16). Wel bleef u [Ab.] telkens weigeren (zie CGVS, p. 17). Ook bleef u naar de Koranschool gaan tot vlak voor uw vertrek en ging u nog soms naar het restaurant om eten op te halen voor uw oom (zie CGVS, p. 18). Het is zeer merkwaardig te noemen dat u met niemand sprak over het huwelijksvoorstel van [Ab.], ook al werd u reeds door hem gearresteerd en stopte u door hem met uw werk in het restaurant. Dergelijke passieve houding valt moeilijk te rijmen met de precaire situatie waarin u zich bevond. Bovendien stelt u dat u na uw tweede arrestatie wel aan uw oom vertelde dat die man met u wilde trouwen, en dat hij hier niet slecht op reageerde, integendeel, uw oom besloot hierop om u naar uw tante in Wajid te sturen (zie CGVS, p. 8). Hieruit blijkt niet dat u een vrees diende te hebben om het aan uw oom te vertellen. Uw verklaringen over uw gedragingen tijdens die maanden kunnen dan ook niet overtuigen dat u geïnviseerd werd door een lid van Al-Shabaab.

Uit de voorgaande tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijkheden volgt dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde problemen met Al-Shabaab."

5.1.8. De Raad stelt vast dat verzoekster zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

5.1.9. Verzoekster brengt ook naar voor dat ze vreest dat ze opnieuw zal besneden worden bij een terugkeer naar Somalië. Ze brengt in dit kader een attest bij waaruit blijkt dat ze een besnijdenis type 2 heeft ondergaan.

In de mate dat verzoekster aanvoert dat ze bij een terugkeer naar Somalië opnieuw zal onderworpen worden aan een besnijdenis, dient erop gewezen dat de beoordeling of haar vrees gegrond is, moet plaatsvinden op individuele basis en per geval met waakzaamheid en voorzichtigheid worden verricht.

Bij de beoordeling van dergelijk risico op een eventuele, toekomstige herhaalde vervolging komt oud artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet bijgevolg in het vizier. Oud artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dat een omzetting vormt van artikel 4, vierde lid van de voormalige richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) stelt:

*“Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”*

De Raad wijst erop dat huidig artikel 4.4 van de van de Verordening (EU) 2024/1347 in gelijklopende bewoordingen stelt: *“Het feit dat een verzoeker in het verleden reeds is blootgesteld aan vervolging of aan ernstige schade, of dat hij of zij rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of dergelijke schade, wordt beschouwd als een duidelijke aanwijzing dat de vrees van de verzoeker voor vervolging gegrond is of het risico op het lijden van ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”*

Er kan in dit verband worden gewezen op het arrest HvJ 9 november 2023, C-125/22, X, Y, waarin het Hof van Justitie van de Europese Unie overweegt als volgt: *“51. Bovendien kan, krachtens artikel 4, lid 4, van richtlijn 2011/95, het feit dat een verzoeker in het verleden reeds is blootgesteld aan vervolging of aan ernstige schade, of dat hij reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of dergelijke schade, in beginsel een duidelijke aanwijzing vormen dat de verzoeker een reëel risico loopt om ernstige schade te lijden, zodat deze omstandigheden die verband houden met de persoonlijke situatie van de verzoeker, hoe deze ook zijn, altijd moeten worden betrokken bij de beoordeling of er sprake is van een reëel risico om een van de in artikel 15 van die richtlijn omschreven vormen van ernstige schade te lijden.*

*[...]*

*68. Bovendien is het – zoals in punt 51 van het onderhavige arrest in herinnering is gebracht en overeenkomstig artikel 4, lid 4, van richtlijn 2011/95 – aan de bevoegde nationale autoriteit om rekening te houden met de omstandigheid dat de verzoeker reeds ernstige schade heeft geleden of in die zin reeds rechtstreeks is bedreigd, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”*

De Raad onderstreept in dit verband dat de bewijskracht die krachtens oud artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet wordt gehecht aan eerdere vervolgingsdaden of bedreigingen door de bevoegde instanties in aanmerking moet worden genomen op voorwaarde dat die eerdere daden en bedreigingen verband houden met de vervolgingsgrond die de om bescherming verzoekende persoon aangegeven heeft (cfr. HvJ 2 maart 2010, gevoegde zaken C-175/08, 176/08, 178/08 en 179/08, Abdulla e.a., pt. 93-99: *“(…) De door artikel 4, lid 4, van de richtlijn aan dergelijke eerdere vervolgingsdaden of bedreigingen gehechte bewijskracht zal door de bevoegde autoriteiten in aanmerking worden genomen op de uit artikel 9, lid 3, van de richtlijn voortvloeiende voorwaarde dat die daden en bedreigingen verband vertonen met de door de bescherming verzoekende persoon aangegeven vervolgingsgrond.”*).

Aangezien verzoekster reeds het slachtoffer was van wat kan worden gekwalificeerd als een daad van vervolging, moet worden aangenomen dat deze omstandigheid een duidelijke aanwijzing vormt dat de vrees voor vervolging gegrond is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging zich niet opnieuw zal voordoen.

Deze *“goede redenen”* houden in dat de asielinstantie bij reeds ondergane vervolging of ernstige schade voldoende tegenindicaties aanbrengt om aan te nemen dat deze vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen (RvS 25 november 2024, nr. 261.439).

Bij de beoordeling of er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen, is de gehanteerde bewijsstandaard deze van *“de redelijke mate van waarschijnlijkheid”* (*“reasonable degree of likelihood-test”*) (cfr. RvS 19 augustus 2024, nr. 260.498). Hierbij moeten verzoeksters specifieke en individuele omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in Somalië, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Hierbij past het om de beschikbare landeninformatie over alle vormen van VGV, zoals infibulatie, alsook het risico op herinfibulatie nader te bekijken

De Raad neemt hiervoor volgende landeninformatie en richtlijnen, beschikbaar in het rechtsplegings-dossier, in overweging:

- EUAA, *Country Guidance Somalia*, van oktober 2025, waarbij COI van diverse bronnen wordt gehanteerd, o.m. het EUAA, *Country of Origin Information Report Somalia: Country Focus*, van mei 2025;
- LIFOS, Migrationsverket en CEDOCA, *Somalia Female genital mutilation" Report (translation)*, van 13 mei 2025;
- EUAA, *COI Query. Somalia*, 21 april 2023, waarin wordt verwezen naar o.m. rapporten van Landinfo, *Somalia – Female Genital Mutilation*, 14 September 2022; Directorate of National Statistics, Federal Government of Somalia, *The Somali Health and Demographic Survey 2020* en DIS, *COI. Somalia. Female Genital Mutilation (FGM)*, van februari 2021;
- COI Focus *Somalië Vrouwelijke Genitale Verminking (VGV)* van 20 februari 2025.

Uit de beschikbare landeninformatie volgt dat VGV bijna universeel doorheen geheel Somalië wordt uitgeoefend, inclusief Zuid- en Centraal-Somalië, Puntland en Somaliland. Uit een studie van 2020 blijkt dat 99% van alle Somalische vrouwen VGV heeft ondergaan, met infibulatie als de meest voorkomende vorm van VGV (zgn. faraonische besnijdenis, type III) (64 %). Volgens meerdere bronnen neemt de VGV-prevalentie niet af, maar is er wel een daling merkbaar van het aantal infibulaties. VGV wordt gewoonlijk uitgevoerd tot de leeftijd van vijftien jaar. Uit een bevraging blijkt dat slechts een zeer beperkt aantal Somaliërs zich verzet tegen VGV en overweegt om zijn of haar dochter niet bloot te stellen aan deze praktijk. De jongere generatie Somaliërs uit wel een voorkeur voor een sunni-besnijdenis (die in principe de vorm kan aannemen van zowel type I, type II als type III besnijdenis, maar doorgaans geen volledige infibulatie inhoudt). In de beschikbare landeninformatie wordt aangegeven dat er naargelang de verschillende regio's in Somalië geen onderscheid in prevalentie en het ondergane type van VGV is. Ook de sociaal-economische levensomstandigheden, het opleidingsniveau en de clanaffiliatie hebben nagenoeg geen invloed op de prevalentiegraad.

Ondanks het constitutionele verbod op VGV, ontbreekt het Somalië aan nationale wetgeving die VGV strafbaar stelt. In 2024 werd Galmudug de eerste staat die alle vormen van VGV verbood, hoewel de handhaving beperkt blijft. Somalische vrouwen hebben verder te maken met ernstige hindernissen bij de toegang tot rechtsbescherming.

De beslissing tot het uitvoeren van VGV en de gevolgen van het niet-besneden zijn, kunnen niet los worden gezien van de sociale structuur van Somalië, waar het collectieve niveau sterk doorwerkt in individuele beslissingen. De beslissingsvrijheid van een Somalisch meisje of vrouw moet worden begrepen in het licht van voormeld collectief gedachtepatroon en de prevalerende patriarchale structuur van de samenleving. De familie en clan hebben een centrale plaats in het leven van een Somalisch meisje of vrouw, die van haar sociaal netwerk afhankelijk is voor de bescherming en het uitoefenen van haar rechten. Het huwen en het stichten van een familie betreffen verder de fundamenteën van de Somalische samenleving, waarbij het voor een jonge Somalische vrouw in de meeste delen van Somalië ondenkbaar is om ongehuwd te blijven. Voor de huwbaarheid van een Somalisch meisje/vrouw is het hierbij belangrijk dat haar maagdelijkheid niet ter discussie staat. De beschuldiging geen maagd meer te zijn, is het grootste stigma dat een ongehuwd meisje of vrouw kan dragen. Traditioneel is VGV, en in het bijzonder infibulatie, gelinkt aan de onmogelijkheid om seksuele betrekkingen te hebben, zodat het meisje of de vrouw als maagd zal worden beschouwd. Volgens de meerderheid van de geraadpleegde bronnen bemoeilijkt het niet-besneden zijn de huwelijkskansen van het meisje. Informatie over meisjes die geen VGV hebben ondergaan, verspreidt zich en leidt tot stigmatisering, discriminatie, het verspreiden van geruchten, sociaal isolement, verdenkingen van voorhuwelijks seksuele betrekkingen en reputatieschade voor de gehele familie. Een niet-besneden meisje of vrouw wordt als onrein beschouwd. UNFPA (*United Nations Population Fund*) gaf in december 2023 aan dat veel clans VGV noodzakelijk achten, waarbij het niet-besneden zijn sancties met zich meebrengt. Zowel vanuit de familiale context, de clan, als de ruimere gemeenschap – bijvoorbeeld klasgenoten van het meisje – kan aanzienlijke sociale druk worden uitgeoefend om een besnijdenis te ondergaan, wat het moeilijk maakt om dit te weigeren of te vermijden. In grootsteden, zoals Mogadishu, kan het gemakkelijker zijn om het niet-besneden zijn te verbergen, al blijft het zeer ongebruikelijk dat een familie de praktijk van VGV volledig naast zich neerlegt. Sommige moeders slagen erin hun dochters te beschermen. De mogelijkheid om dit te doen, hangt af van de persoonlijkheid van de moeder, of zij de nodige volharding in deze beslissing kan waarmaken en zich kan verzetten tegen de psychologische druk van zowel de familie als de samenleving. De familie zal een ruim draagkrachtig netwerk nodig hebben, dat hun kijk op VGV deelt. Zelfs indien de moeder zich verzet tegen VGV, kan het gebeuren dat de ruimere familie het meisje, zonder medeweten van de ouders, alsnog besnijdt, dan wel dat het meisje hier bij het opgroeien zelf om vraagt, vanwege aanhoudende druk van haar leeftijdsgenoten.

Geïnfibuleerde vrouwen ondergaan desinfibulatie met het oog op seksuele betrekkingen in het kader van een huwelijk, om een bevalling mogelijk te maken of omwille van medische en/of gezondheidsredenen. De desinfibulatie kan worden uitgevoerd door een besnijdstster, een vroedvrouw of door de echtgenoot van de

vrouw zelf. Dit laatste komt voornamelijk voor in Zuid-Somalië. De gevolgen en het risico op stigmatisering voor een gedesinfibuleerde jonge ongehuwde vrouw of meisje, hangen af van de context waarin zij leeft en de verwachtingen van haar familie en van haar toekomstige echtgenoot, die kan eisen dat zijn vrouw vóór het huwelijk opnieuw geïnfibuleerd wordt. Er wordt gerapporteerd dat getrouwde vrouwen gedesinfibuleerd kunnen worden in een ziekenhuis zonder dat iemand dit weet, op de echtgenoot na. Deze ingreep behoort tot de privésfeer van het gezin, maar ook dit lijkt af te hangen van de voorkeur die de man heeft voor een al dan niet geïnfibuleerde vrouw.

Het opnieuw (gedeeltelijk) dichtnaaien of herinfibulatie kan voorkomen in verschillende situaties, bijvoorbeeld: na een bevalling, bij vrouwen die om andere redenen dan een bevalling zijn gedesinfibuleerd, ongetrouwde meisjes of vrouwen die hun maagdelijkheid hebben verloren na een verkrachting of bij een voorhuwelijks relatie, meisjes en vrouwen bij wie de infibulatie niet “correct” is gebeurd of om (vermeende) gezondheidsredenen. De keuzevrijheid die het meisje of de vrouw hierin heeft, is afhankelijk van de situatie waarin zij zich bevindt.

Specifiek wat betreft herinfibulatie na een bevalling, blijkt uit de landeninformatie onder meer het volgende. Hoewel een bron van UNFPA aangeeft dat herinfibulatie in Somalië vaak voorkomt (“*very common*”) – er zijn geen geografische verschillen en het wordt beschouwd als een onderdeel van de bevalling – gebeurt dit niet systematisch. De herinfibulatie gebeurt meestal door de vroedvrouw of, indien deze weigert of niet over de vereiste kennis beschikt, door een traditionele besnijdstster

De landeninformatie biedt geen eenduidig zicht op de manier waarop beslist wordt om een herinfibulatie uit te voeren. Hoewel over het algemeen sprake is van een keuzevrijheid voor de vrouw, kan die keuzevrijheid beperkt, beïnvloed of niet-gerespecteerd worden door de mening van de echtgenoot, van haar familie of van de aanwezige vroedvrouw, waartegen de vrouw zich moeilijk kan verzetten. Het kan dus voorkomen dat een vrouw een herinfibulatie ondergaat ondanks haar verzet of zonder dat zij hierover voorafgaandelijk werd geconsulteerd. De vrouw kan ook ‘vrijwillig’ opteren voor een herinfibulatie, onder meer vanuit een wijdverspreid idee dat dit nodig is om haar echtgenoot seksueel tevreden te houden of omdat zij het oncomfortabel vindt om na jarenlange gesloten labia plots een open litteken te hebben. Ook de gezinssituatie van de vrouw, met name haar burgerlijke status en de vraag of ze al kinderen gebaard heeft, kan een rol spelen bij de beoordeling van het risico op herinfibulatie. Er wordt gerapporteerd dat herinfibulatie een grotere rol kan spelen bij vrouwen die jong genoeg zijn om kinderen te baren. De landeninformatie preciseert echter niet over welke leeftijdsgrens het zou gaan. Een UNICEF-bron wijst erop dat het opnieuw dichtnaaien herhaald wordt na de bevalling van de eerste twee tot vier kinderen. Een bron rapporteert dat herinfibulatie na bevalling minder van belang is bij gehuwde vrouwen omdat de vraag naar maagdelijkheid niet meer speelt, maar sluit dit niet uit. Hoewel het meestal de vrouw is die hiervoor kiest (al dan niet onder druk van haar familie en/of echtgenoot), kan dit ook tegen haar wil gebeuren na de bevalling en dit op een moment dat zij fysiek niet in staat is om zelf een beslissing te nemen. In die omstandigheden wordt de beslissing genomen door vrouwelijke familieleden van de vrouw of door de vroedvrouw zelf. Ook hier kunnen het standpunt van de echtgenoot en zijn voorkeur voor een al dan niet geïnfibuleerde vrouw en de druk die een vrouw voelt aldus relevant zijn.

Verder kan ook het type van de reeds ondergane VGV een rol spelen. Een bron rapporteert dat vrouwen die een sunni-besnijdenis ondergaan hebben, gewoonlijk niet ge(her)infibuleerd worden, hoewel ze hiertoe onder druk kunnen worden gezet. Er wordt gerapporteerd dat meisjes die een sunni-besnijdenis hebben ondergaan, wordt verweten dat ze “onrein” zijn en niet in staat worden geacht om hun seksuele verlangens te controleren.

Om het risico op herinfibulatie te kunnen beoordelen moet aldus rekening worden gehouden met de globale context van de vrouw en kan de behandeling van andere vrouwen in de familie inzicht verschaffen in de manier waarop naar VGV wordt gekeken en dit wordt toegepast. Het is derhalve gepast te wijzen op het fundamenteel belang van het persoonlijk onderhoud om een zicht te krijgen op het geheel van factoren die verzoeksters situatie kenmerken om deze naar behoren te kunnen beoordelen.

In het EUAA-rapport “*Country Guidance. Somalia*” van oktober 2025 worden in het kader van VGV drie risicoprofielen onderscheiden:

(1) Voor meisjes die geen VGV hebben ondergaan, bestaat er in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging in heel Somalië.

*(“A well-founded fear of persecution would in general be substantiated in the case of girls who have not undergone FGM/C in the whole of Somalia, including South-Central Somalia, Puntland and Somaliland, as in Somalia, FGM/C is a widespread and deeply rooted practice, predominantly carried out on underage girls.”)*

(2) In het uitzonderlijke geval van vrouwen die niet aan VGV werden onderworpen moet bij de individuele beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat een verzoekster alsnog aan VGV zal worden onderworpen, rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, in het bijzonder de

leeftijd van de verzoekster, haar burgerlijke staat, de traditie binnen en de standpunten van haar familie over deze praktijk en het thuisgebied. De omstandigheden waarin de verzoekster om internationale bescherming erin geslaagd is om te voorkomen dat zij aan VGV wordt onderworpen, moeten ook de nodige aandacht krijgen. (*"For a woman in Somalia, not to have been subjected to FGM/C is very exceptional. The circumstances under which the applicant had managed to avoid being subjected to FGM/C should also be given due consideration. In the exceptional case that a woman had not undergone FGM/C, the individual assessment of whether there is a reasonable degree of likelihood, to face persecution should take into account risk-impacting circumstances, such as: Age (...) Marital status (...) Tradition and the views of family on the practice (...) Home area (...)."*)

(3) Voor vrouwen en meisjes die reeds VGV hebben ondergaan, wordt een onderscheid gemaakt naargelang type besnijdenis. Vrouwen die type III (infibulatie) ondergaan hebben, kunnen geheerinfibuleerd worden, bijvoorbeeld na een bevalling, bij vrouwen die om andere redenen dan een bevalling zijn gedesinfibuleerd, ongetrouwde meisjes of vrouwen die hun maagdelijkheid hebben verloren na een verkrachting of bij een voorhuwelijks relatie, meisjes en vrouwen bij wie de infibulatie niet "correct" is gebeurd of om (vermeende) gezondheidsredenen. Vrouwen die een mildere vorm (type I of type II) ondergaan hebben, kunnen in bepaalde gevallen onderworpen worden aan een infibulatie (type III).

Er is uiteenlopende informatie wat betreft de prevalentie van verschillende vormen van herhaalde VGV. Bij de individuele beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat een verzoekster bij terugkeer opnieuw aan VGV zal worden onderworpen, moet niettemin rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: leeftijd, burgerlijke staat en het al dan niet bevallen zijn, andere (familiale) percepties en tradities, type VGV dat werd ondergaan.

(*"There is diverging information regarding the prevalence of different forms of repeated FGM/C. Nevertheless, the following considerations can be highlighted and the individual assessment of whether there is a reasonable degree of likelihood for woman and girls who have been subjected to FGM/C to undergo FGM/C again in the whole of Somalia, including South-Central Somalia, Puntland and Somaliland, should take into account risk-impacting circumstances, such as: Age and marital status (...) Other (family) perceptions and traditions (...) Type of FGM/C experienced (...)."*)

Verzoekster werd het slachtoffer van vrouwelijke genitale verminking type II in Somalië en heeft daarvan ter staving een medisch attest neergelegd. Er wordt aangestipt dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer "*daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld*" en "*daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard*", in de zin van oud artikel 48/3, § 2, tweede lid, a), en f), van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van oud artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet. *In casu* moet echter worden vastgesteld dat verzoekster, hoe betreurenswaardig ook, reeds werd onderworpen aan VGV type II. Dit type van VGV is niet onderhevig aan een risico op herhaalde vervolging. Verder kan slechts worden vastgesteld dat er geen concrete indicaties voorliggen die stellen dat verzoekster bij een terugkeer naar Somalië zou worden blootgesteld aan de meer verregaande vorm van VGV, zijnde een infibulatie, die een risico op re-infibulatie inhoudt. Verzoekster voert aan dat zij bij een terugkeer zal moeten terugkeren naar Somalië zonder man, waardoor haar kind zal beschouwd worden als buitenechtelijk. Ze stelt er niet aan te twijfelen dat ze bij een terugkeer naar Somalië zal worden gecontroleerd om te kijken of ze nog intact is. Er dient echter op gewezen dat verzoekster werd onderworpen aan een besnijdenis type II en dus geen infibulatie heeft ondergaan. Ze kan dus niet aanvoeren dat zij opnieuw een infibulatie dient te ondergaan, daar ze nooit eerder geïnfibuleerd is geweest. Verzoekster brengt ook geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat ze door haar sociale omgeving in Somalië zal worden gedwongen tot een besnijdenis type III. Verzoekster maakt hierbij ook niet aannemelijk te zullen worden beschouwd als een alleenstaande vrouw met een kind. Verzoekster is immers gehuwd, waarbij geen indicaties voorliggen dat dit huwelijk niet zou worden gerespecteerd bij een terugkeer naar Somalië. *In casu* stelt de Raad vast dat in hoofde van verzoekster geen voldoende risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die toelaten vast te stellen dat er in haar geval sprake is van een redelijke mate van waarschijnlijkheid dat zij bij terugkeer naar Somalië aan infibulatie zal worden onderworpen. In die omstandigheden dient de Raad dan ook vast te stellen dat *in casu* overeenkomstig oud artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4.4 van de Verordening (EU) 2024/1347 goede redenen voorliggen om aan te nemen dat verzoekster niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV.

5.1.10. In de mate dat verzoekster nog verwijst naar haar integratie en verblijf in België, wijst de Raad erop dat uit de beschikbare landeninformatie, waarop de Raad vermag acht te slaan, weliswaar blijkt dat personen die terugkeren uit het Westen de nodige voorzichtigheid aan de dag moeten leggen en hun gedragingen opnieuw moeten aanpassen, doch dat er kan niet worden vastgesteld dat het loutere profiel als 'terugkeerder' volstaat om aan te nemen dat deze personen in Somalië dreigen te worden gevisieerd of vervolgd (zie EUAA, COI *Information Report Somalia Targeted profiles*, september 2021, p. 48). Terugkeerders uit het Westen

worden niet vermeld als risicoprofiel in de EUAA “*Country Guidance Somalia*” van oktober 2025. Wel wordt melding gemaakt van volgend profiel, met name Somaliërs die lange tijd verbleven hebben in buurlanden of in andere landen in de regio (vb. Jemen en Kenia) (p. 69). De behandeling van terugkeerders met dit profiel komt over het algemeen echter niet neer op vervolging zodat er ook geen gegronde vervolgingsvrees kan worden aangenomen (zie EUAA “*Country Focus Somalië*”, mei 2025, p. 91). Het louter hebben verbleven in een Westers land – en de eventueel door tijdsverloop ontwikkelde Westerse levensstijl en/of blootstelling aan de alhier geldende normen en waarden – is in beginsel geen afdoende reden om een beschermingsnood aannemelijk te maken. Wel kunnen terugkeerders mogelijk worden beticht van het overschrijden van sociale en religieuze wetten en moet in dit verband rekening worden gehouden met het risicoprofiel van personen die sociale en religieuze wetten of principes hebben overtreden dan wel hiervan worden beticht (EUAA “*Country Guidance Somalia*”, oktober 2025, p.42-45). Voor dit profiel wordt een onderscheid gemaakt tussen personen die sociale en religieuze wetten of principes overschrijden binnen door Al-Shabaab gecontroleerde gebieden (p. 42), enerzijds, en in gebieden buiten de controle van Al-Shabaab (p. 43), anderzijds. Met betrekking tot gebieden buiten de controle van Al-Shabaab wordt het volgende overwogen. In gebieden buiten de controle van Al-Shabaab blijkt uit de landeninformatie dat dit profiel vooral slaat op afvalligen, bekeerlingen, godslasteraars, personen die behoren tot een religieuze minderheid, personen die *hudud* misdrijven hebben begaan of daarvan worden beticht en andere personen die worden beschouwd als overtreders van morele normen. Volgens de landeninformatie zijn weinig meldingen te vinden van specifieke incidenten waarbij terugkeerders in Somalië worden gevisieerd wegens hun ‘verwesterd gedrag’. Buiten de door Al-Shabaab gecontroleerde gebieden bestaan er officieel geen beperkingen op culturele activiteiten zoals muziek, bioscoopbezoek of andere evenementen. Somaliërs kunnen na een verblijf in het buitenland terugkeren met gewoonten die als vreemd of religieus/moreel onaanvaardbaar worden beschouwd binnen de Somalische en islamitische cultuur. Personen die zich ‘ongepast’ gedragen - bijvoorbeeld door alcohol- of drugsgebruik - lopen een hoog risico om de steun van hun familie te verliezen en langdurige sociale druk of stigmatisering te ervaren. Volgens verschillende bronnen hangt de reactie van familie of clan af van hoe bereid een terugkeerder is om dit gedrag op te geven. Volledige verstoting komt weinig voor, maar er zijn gevallen bekend waarbij mensen met ‘slechte gewoonten’ uit hun sociale netwerk werden gezet en zelfs in een psychiatrisch ziekenhuis belandden. Andere bronnen melden dat sociale druk kan leiden tot verslaving en dat sommige personen vervolgens worden opgesloten in religieuze rehabilitatiecentra, waar zowel fysieke als psychologische mishandeling voorkomt (zie EUAA, *Somalia: Country Focus*, mei 2025, p. 45-50; EASO, *Somalia Targeted profiles*, september 2021, p. 52-55).

Gelet op de beschikbare landeninformatie, wordt voor personen die andere sociale of religieuze wetten/voorschriften overtreden of als dusdanig gepercipieerd worden in gebieden buiten de controle van Al-Shabaab, in de EUAA “*Country Guidance Somalia*” van oktober 2025 terecht overwogen dat bij de individuele beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat om te worden blootgesteld aan vervolging, rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden zoals:

- het behoren tot een religieuze minderheid: religieuze minderheden zoals christenen en personen die geen religie aanhangen of die worden beschouwd als of verdacht van bekering weg van de islam, lopen een groter risico op vervolging;
- aard en zichtbaarheid van de handeling: de aard van de specifieke norm die is overtreden en de (vermeende) ernst en mogelijke herhaling van een dergelijke overtreding kunnen van invloed zijn op het risico. Zo kan overspel bijvoorbeeld als een ernstiger overtreding worden beschouwd dan het gebruik van khat. Bovendien kan het publieke karakter van de activiteit een verzoeker aan een hoger risico blootstellen (bijvoorbeeld de handel in khat in vergelijking met het gebruik ervan);
- gebied van herkomst en operationele capaciteit van Al-Shabaab: Al-Shabaab bestraft overtredingen in gebieden buiten hun controle, met name in Lower Shabelle, Bay en Lower Juba. (p. 44-45).

Het komt aan verzoekster toe om aan te tonen waarom dit verblijf en de eventueel daarmee gepaard gaande levensstijl, haar in dermate negatieve aandacht van haar familie, gemeenschap of Al-Shabaab zou brengen, dan wel dat zij hierdoor dreigt niet in staat te zijn de heersende regels en normen binnen de Somalische samenleving opnieuw op te volgen. Tevens komt het aan verzoekster toe om *in concreto* uiteen te zetten waarom het verblijf, de eventueel ontwikkelde levensstijl en/of blootstelling aan de alhier geldende normen en waarden, ertoe zouden leiden dat zij bij terugkeer naar Somalië met een redelijke mate van waarschijnlijkheid zal worden gepercipieerd als verwesterd én zal worden gevisieerd/vervolgd. Door louter te verwijzen naar haar verblijf alhier en op veralgemeende wijze te verwijzen naar haar integratie, blijft verzoekster hiertoe volstrekt in gebreke. Evenmin maakt zij hiermee aannemelijk dat zij hierdoor dermate is veranderd dat zij dreigt niet in staat te zijn de heersende regels en normen binnen de Somalische samenleving opnieuw op te volgen. Verzoekster brengt geen persoonlijke en geïndividualiseerde elementen aan, op grond waarvan *in concreto* kan worden vastgesteld dat er in haar hoofde sprake is van een beschermingsnood omwille van (de invulling van) haar verblijf in België. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekster niet aantoonbaar is dat zij bij terugkeer naar Somalië niet meer zou beschikken over een netwerk dat haar kan opvangen. Dat zij niet langer in contact staat met haar familie is niet meer dan een louter bloot betoog, waarbij bovendien ook niet kan blijken dat het voor haar niet mogelijk zou zijn om het contact alsnog te herstellen bij een terugkeer.

5.1.11. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoeksters individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van oud artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekster. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen.

## 5.2. De beoordeling in het licht van de subsidiaire beschermingsstatus

5.2.1. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van oud artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5.2.2. In de mate dat verzoekster stelt dat ze het slachtoffer zal worden van een onmenselijke of vernederende behandeling omdat ze reeds lange tijd in Europa verblijft, kan uit de informatie niet blijken dat dit effectief het geval is (zie *supra*).

5.2.3. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van oud artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoekster afkomstig is uit Bay, zodat haar nood aan subsidiaire bescherming in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

Na een zorgvuldige analyse van de landeninformatie, die de Raad door beide partijen wordt verstrekt, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling in de aanvullende nota dat:

*“UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.*

*In de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie *supra*).*

*Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio. Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in minder mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de*

internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van een totale oorlog tegen AS slaagt de regering-Hassan Sheikh Mohamud er niet in het momentum, gestart in augustus 2022, vol te houden. Dit onder meer door logistieke, organisatorische en financiële problemen. Bijkomend verhinderen onenigheid op politiek vlak en interclangeweld het momentum. Eind 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTMIS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Deze vernieuwing is cruciaal om een veiligheidsvacuüm te voorkomen. Ondanks de officiële start op 1 juli 2025 van de nieuwe vredesmacht van de Afrikaanse Unie kampt het AUSSOM met aanzienlijke financieringsproblemen en een tekort aan troepen. Begin 2025 lanceert AS een groot offensief waardoor eerdere successen van de regering worden teruggedraaid en de controle over belangrijke routes en steden, waaronder gebieden in de buurt van Mogadishu, wordt versterkt. Tegen deze achtergrond besluit president Hassan Sheikh Mohamud eind maart 2025, enkele dagen na een AS-aanslag tegen zijn persoon, op te roepen tot een Nationale Dialoog, met als doel alle belangrijke politieke actoren en oppositieleiders te verenigen tegen de gemeenschappelijke vijand. De centrale overheid heeft echter intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten door de tussentijdse lidstaatverkiezingen en de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen. De deelstaten Puntland en Jubaland schorten de banden met de centrale overheid op vanwege politieke geschillen. De vanaf oktober 2023 door de federale overheid erkende en gesteunde SSC-Khatumo-regering in de betwiste noordelijke regio's, maakt het federale landschap nog complexer. Het begin van de tweede ambtstermijn van de Amerikaanse president Trump vertaalt zich in een toename van luchtaanvallen in Somalië tegen de Islamic State in Somalia (ISS) in Puntland – waar begin 2025 een offensief is gestart tegen de groepering – maar ook tegen AS in Zuid- en Centraal-Somalië in een poging om de terreinwinst tegen te gaan. Ook het geweld tussen clans houdt aan. Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar verzoekende partij afkomstig is. Gezien haar verklaringen met betrekking tot haar herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Bakool te worden beoordeeld.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Bakool een gebied is waar het willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden. Bakool vormt samen met Bay en Lower Shabelle de deelstaat South West. De regio is gelegen in het zuidwesten van Somalië en grenst aan Ethiopië. De controle over het grootste deel van de regio is onduidelijk of wordt betwist tussen al-Shabaab enerzijds en de Somalische overheid anderzijds. De nationale en internationale strijdkrachten controleren de regionale hoofdstad Xudur – die een brandpunt blijft in het aanhoudende conflict – evenals enkele andere belangrijke steden en de grensregio met Ethiopië. De grootste bron van conflict in Bakool is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en de anti-al-Shabaab-troepen. Al-Shabaab heeft de controle over de belangrijkste aanvoerroutes in de South West State. In april 2025 hief al-Shabaab een tien jaar durende blokkade op in verschillende steden in de regio's Bay en Bakool om meer steun te krijgen in het zuiden en meer troepen te kunnen inzetten in de Shabelle regio, dicht bij de hoofdstad. De belangrijke verbindingswegen tussen de regio's Bakool en Bay, en de weg tussen Baidoa en Mogadishu, bleven echter gesloten. Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Bakool in september 2024 543.371 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. In de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update) wordt gelezen dat ACLED tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 149 geweldsincidenten registreert in de regio, waaronder voornamelijk battles (122). AS voert in deze regio vooral (hit-and-run-)aanvallen uit met vuurwapens tegen de veiligheidsdiensten (het SNA, het Ethiopisch leger en ATMIS) en maakt soms gebruik van morteraanvallen en raketwerpers. Ook voeren de veiligheidsdiensten antiterreuroperaties uit tegen AS. ACLED noteert verder 21 incidenten als explosions/remote violence voornamelijk uitgevoerd door AS. De terreurgroep gebruikt vooral IED's, soms granaten en mortieren. Dit geweld is gericht tegen de veiligheidsdiensten waarbij soms burgerslachtoffers vallen. Daarnaast vermeldt ACLED nog 2 luchtaanvallen door de militaire strijdkrachten op AS-stellingen. ACLED noteert in totaal 83 dodelijke slachtoffers door het geweld in de regio Bakool voor deze verslagperiode. De meerderheid wordt geregistreerd onder battles. De dodelijke slachtoffers zijn vooral soldaten en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of AS-aanvallen. Bij een vuurgevecht tussen de politie en een onbekende clanmilitie noteert ACLED 2 burgerdoden. Het Somalische leger is verantwoordelijk voor 2 burgerdoden en AS voor het doodschieten van een soldaat off duty.

Uit de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, blijkt voorts dat ACLED 321 veiligheidsincidenten registreert in de regio Bakool tussen 1 april 2023 en 31 juli 2025 (gemiddeld 2,7 incidenten per week), met 600 dodelijke slachtoffers tot gevolg (wat neerkomt op ongeveer 110 dodelijke slachtoffers per 100.000 inwoners). Al-Shabaab was betrokken bij 277 van het totale aantal veiligheidsincidenten. Tussen 1 april 2023 en 16 maart 2025 raakten 20.284 personen ontheemd uit Bakool vanwege het conflict en de onveiligheid. De

*Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie en in navolging van de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat een burger die terugkeert naar Bakool, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt”*

Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoekster brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprijkt. Verzoekster beperkt zich tot het bijbrengen van dezelfde landeninformatie omtrent de algemene veiligheidssituatie in Somalië en informatie die in lijn ligt met de bevindingen van de commissaris-generaal. Verzoekster gaat verder niet in op de motieven in de bestreden beslissing aangaande de beoordeling van haar persoonlijke omstandigheden, in het licht van het risico om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze motieven worden door de Raad bijgetreden. De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier verder ook geen dergelijke persoonlijke omstandigheden. In de mate dat verzoekster hiertoe verwijst naar haar vluchtrelaas, stipt de Raad aan dat dit ongeloofwaardig werd bevonden.

5.2.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar de regio Bay een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, §2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 dezelfde materiële voorwaarden bevat om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen als artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn, waarvan oud artikel 48/4, §2, a), b) en c) de omzetting is.

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt, gelet op hetgeen voorafgaat, opgemerkt dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk maakt.

5.4. In de mate dat verzoekster een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad herhaalt dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van haar raadsman en een tolk die het Maay Maay machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

5.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES,

S. VANDEVORST,

De griffier,

S. VANDEVORST

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

toegevoegd griffier.

De voorzitter,

N. DENIES